

men, den maa søges deri, at der ikke, saaledes som for Udskrivningen til Landfrigtstjenesten, gives visse bestemte Regler, hvorefter Byrden fordeles. Det ligger nemlig i denne Udskrivnings Natur, at man maa tage dem af Mandskabet, der ere tilstede, selv om de allerede have tjent Staten længere end de fleste af de Dyrige, der staae i Rullen og ere fraværende. For Krigstid erkjender jeg, at den nuværende Ordning ikke vil være hensigtsmæssig; naar Krig indtræffer, bærer man sig imidlertid ad paa samme Maade som i den sidste Krig, man besaler alle Mønstringsschefer, at de ikke maae forhyre noget Mandskab, saa at der altsaa, om jeg saa maa sige, lægges Beslag paa alt det udskrivningspligtige Mandskab, der er tilstede paa den Tid, Staten har Behov derfor — og det er da pligtigt at blive tilstede, indtil Sessionerne kunne afholdes. Man kan ogsaa, hvad man tillige gjorde i forrige Krig, bemyndige endeel Udskrivningschefer til paa een gang at foretage Udskrivning, hvilket saa meget bedre lader sig gjøre, som Sorullerne ligesom Landrullerne ere indrettede saaledes, at de kunne fordeles amtsviis.

Det forekommer mig, efter hvad jeg saaledes har udtalt, at den nuværende Ordning af Udskrivningsvæsenet er i det Hele taget hensigtsmæssig, og jeg troer i alt Fald at have vist, at de Mangler, der ere udhævede af det ærede Udvalgs Fleertal, ikke ere tilstede. Hvad det af det ærede Fleertal fremsatte Forslag angaaer, skal jeg ikke indlade mig paa dets Detail, da det jo ikke foreligger til Vedtagelse, men jeg skal kun i Almindelighed bemærke, at det er min fulde Overbeviisning, at Amtmændene under den nuværende Organisation af Amtmandsembederne ikke kunne overtage disse Forretninger, ligesom det ogsaa er min bestemte Overbeviisning, at det vil være uheldigt at

indblande Communalbestyrelserne i den Slags Sager. Jeg tillod mig allerede ved Sagens 1ste Behandling at udtale, at Kommunen skal have, hvad Kommunens er, men heller ikke andet eller mere; og jeg har den Overbeviisning, at det vil virke uheldbringende paa Communalbestyrelserne, naar man vil paabyrde dem Forretninger, der ikke ere strengt communale. Naar man paafører dem Forretninger, som de deels have Banskfeligbed ved at sætte sig ind i, og deels have ondt ved at overkomme, saa svækkes Interessesen hos dem for de communale Sager og de betages Lysten til at besatte sig dermed. For at jeg i Korthed skal karakterisere de Mangler, der findes ved det fremsatte Forslag, maa jeg bemærke, at denne Ordning af Udskrivningsvæsenet vistnok, idetmindste for en Deel af Mandskabet, vilde medføre en større Uleilighed end den nuværende, idet idetmindste Nogle af Mandskabet kunne være nødsagede til at møde deels paa det Sted, hvor Udskrivningsretten sættes, og deels paa det Sted, hvor Udskrivningscommissionen holdes; dernæst yder den foreslaaede Ordning heller ikke den Garantie, som den nuværende, hvilket allerede tilstrækkeligt er udhævet af Mindretallet og i de Motiver, der ledsage Ministeriets Lovudkast, og endelig er jeg ogsaa overbevist om, at en saadan Ordning vil blive dyrere end den nuværende. Naar Ministeriet altsaa nu anseer den nuværende Ordning for hensigtsmæssig, og navnlig ikke kan erkjende, at den Ordning, det ærede Udvalgs Fleertal foreslaaer, enten er hensigtsmæssigere eller endog kun ligesaa hensigtsmæssig, saa forekommer det mig, at det er fuldkommen i sin Orden, naar jeg indstændig andrager paa, at det høitærede Thing vil vedtage Loven, saaledes som den er kommen fra det andet Thing.